

DE VERNIKKELAAR

(Die Gedächtnislücke)

Blijspel in drie bedrijven

door

BERND GOMBOLD

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE VERNIKKELAAR - DIE GEDÄCHTNISLÜCKE** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERND GOMBOLD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2005 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Rinus - onder stress gebukt gaande burgemeester, voor wie de druk van het ambt eigenlijk te zwaar is, waardoor hij licht ontvlambaar wordt

Helma - zijn meelevende echtgenote, die echter zwaar op de proef wordt gesteld

Siep - gemeentebode, c.q. manusje van alles; liever lui dan moe, maar beschikkend over een ongebreidelde fantasie; een nonchalant en enigszins onverzorgd type

Marion - secretaresse van de burgemeester, haar handen vol hebbend aan zijn representatief voorkomen en het waken over zijn gezondheid

Jans - lichtgelovige oudere winkelierster, eropuit aan de cliëntèle niet alleen haar spullen, maar ook de laatste nieuwtjes te slijten

Lodewijk - voorzitter van de boerenblaaskapel en de pluimveefokvereniging; bovendien trotse eigenaar van een prijsgekroonde haan

Amanda - zwaar over het paard getilde kakmadam, lichtelijk gestoord, vooral waar het haar schoothondje Nefertete betreft

Emilius - haar slaafse echtgenoot, die zijn leven als voetveeg en paljas aan haar zijde, volkomen willoos en lijdzaam, zonder morren draagt

Soethout - laat zich professor noemen, is misschien wel psychiater, maar met zekerheid volkomen kierewiet

Rosalie - ouderwets schommeltje, dat de beste jaren achter zich heeft en naarstig op zoek is naar een levenspartner, met zelfkennis genoeg om te beseffen, niet al te kieskeurig te mogen zijn

DECOR:

Het stuk speelt in een voormalige woonruimte, die omgetoverd is tot kantoor. Er zijn geen tussentijdse decorwisselingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links voren een deur naar de logeerkamer. In de korte kant rechts midden een deur naar de andere vertrekken van de woning. In de brede achterwand, iets uit het midden rechts, deur naar buiten. Rechts daarvan een raam, dat geopend kan worden en uitkijk geeft op de tegenover gelegen woningen. Overwegend naar achteren en iets uit het midden links, het grote bureau van de burgemeester, met wat erop thuishorende spulletjes. Maar wel netjes opgeruimd. Links van, en schuin erop geplaatst, het kleinere bureau van Marion, zijn secretaresse. Hierop een computer en/of typemachine, alsmede diverse andere gebruikelijke spullen, waaronder ook een telefoon, maar alles bij elkaar toch nog enige orde vertonend. Rechts achter, eveneens ietwat schuin, de tafel van Siep, de gemeentebode. Deze is bezaaid met allerlei paperassen, alsmede ordners, pakken brieven en noem maar op. Het is één grote puinhoop. Onder of naast de tafel een tot aan de rand gevuld papiermandje, met ernaast een aantal proppen, die er vanaf zijn gevallen. In het eerste bedrijf staat er vóór de linker achterpoot van de tafel een doos met geadresseerde enveloppen. Het moge duidelijk zijn, dat zowel achter de bureaus, als achter de tafel, 'n stoel staat. Rechts voren op het toneel een bescheiden zithoekje. Tegen de wanden een of meerdere kasten, met daarin flink wat ordners. Achter een aantal daarvan zijn lege jeneverflessen verborgen. In het eerste bedrijf moet er echter ook een zijn, die nog half vol is. Boven de deur midden hangt een foto van de koningin. De verdere aankleding kan, in zoverre nog nodig, naar eigen goeddunken.

EERSTE BEDRIJF

Siep zit aan zijn tafel, met het hoofd op de armen, te slapen.

Rinus: *(met Helma op uit rechts, in ochtendjas, geeuwt en steunt ononderbroken, grijpt om beurten naar zijn buik en hoofd)* Was me dat weer een nacht!

Helma: *(met dienblad, waarop kop thee, 'n beschuit, twee glazen water, en diverse flesjes met pillen, zet dienblad op het bureau)* Hier is je kamillethee en dit zijn je pillen. De rode tegen het opwinden, de groene om weer tot rust te komen als je je toch mocht opwinden, en de gele ter voorkoming van een maagzweer.

Rinus: En de blauwe?

Helma: Ja ja, die tegen de stress zijn er ook bij. Neem er daar maar meteen drie van. Laat je thee niet koud worden en eet je beschuit. Als je hoofdpijn mocht krijgen, liggen de pillen daarvoor in de bovenste la van je bureau. Vergeet je niet te scheren, poets je tanden en ga je kleden. Je kunt niet in die ochtendjas blijven rondlopen.

Rinus: Ik ben helemaal kapot. Geen oog heb ik dichtgedaan vannacht!

Helma: Geen wonder. Sinds je burgemeester bent, wordt het met de dag erger. De problemen van de burgers beschouw je immers als de jouwe. Al het andere komt op de tweede plaats.

Rinus: Ik b n nu eenmaal burgemeester en in die functie heb ik me om het welzijn van de burgers te bekommeren.

Helma: Rinus, op deze manier is het toch niet meer normaal. 's Nachts slaap je niet en overdag hang je in je stoel als een slok water, die vijf dagen in de zon heeft gestaan. Ik mis de man, die ik had, toen je nog g en burgemeester was.

Rinus: En ik mis de begripvolle vrouw, die ik had, toen ik het geworden ben.

Helma: Luister, vriend, iedere dag laat jij je door allerlei dwarsliggers uit het dorp met de meest onnozele klachten opzadelen, kropt die in je op en dan moet ik de arme burgervader troosten en beklagen. Dat wordt met de dag erger en ik heb er onderhand meer dan genoeg van!

Siep: *(is wakker geworden, gaat humeurig overeind zitten)* H  zeg, kan dat niet wat zachter? Het is gadsamme nog haast nacht!

Helma: *(verwonderd tot Rinus)* Wat heeft de gemeentebode de hele nacht op je kantoor te zoeken?

Siep: De gemeentebode heeft gisteravond her en der ambtelijke stukken bezorgd en de laatste brief was voor de waard van Het Anker. Daar ben ik verward geraakt in een ietwat langer durende discussie en na afloop daarvan loonde het niet meer de moeite nog naar huis te gaan.

Rinus: Laat 'm toch. Ik heb hem toegestaan in voorkomende uitzonderingsgevallen hier te blijven overnachten.

Helma: Ja, dat ken ik. Jij staat elke halfwas aap van alles toe. "Nee" zeggen kun je niet. Tenminste, niet tegen anderen. En daarvoor in de plaats kun je mij dan des te meer verwaarlozen. Weet je eigenlijk wat voor een belangrijke dag het vandaag is?

Rinus: *(heeft inmiddels z'n beschuit gegeten en thee gedronken, verveeld)* Hoogstwaarschijnlijk de sterfdag van je moeder.

Helma: Nee, idioot, onze huwelijksdag!

Siep: Zie je Rinus. En om te voorkomen, dat ik die ooit zou vergeten, ben ik ook nooit getrouwd.

Rinus: Neem me niet kwalijk, m'n liefste Helmaatje. Dat komt door al die ergernis en stress. *(grijpt een bankbiljet uit z'n bureaulade)* Hier heb je vijf euro en ga nu maar vlug naar het winkeltje hiertegenover en koop zoveel bonbons en bloemen als je maar wilt.

Helma: *(het briefje verfrommelend en op de grond gooiend)* Weet je wat ik doe, meneer de burgemeester? Ik rij naar de stad en ga iets leuks kopen om aan te trekken! Dat is het minste, dat je me voor een gelegenheid als deze schuldig bent! Vooruit, geef me je creditcard!

Rinus: Die heb ik niet meer. Moet me iemand gestolen hebben.

Helma: Wat? Gestolen? Wanneer?

Rinus: Ongeveer vier weken geleden.

Helma: Heb je dat bij de politie gemeld?

Rinus: Ben je gek? Zo besparen we een hoop geld. Deze maand heeft de dief nog niet de helft verbruikt van wat jij normaal uitgeeft!

Helma: *(kwaad)* En zoiets moet ik me op mijn huwelijksdag laten welgevallen? Dat een man zó kan veranderen! De afgelopen jaren hadden we, wat mij betreft, gerust mogen overslaan. *(af via midden, knalt deur dicht)*

Rinus: *(slikt een paar pillen)* De dag begint alweer goed. Het wordt beslist hommeles vandaag, dat voel ik aan m'n water!

Siep: Bij zoveel ergernis helpt mijn medicijn beter. *(fles jenever achter een ordner vandaan halend)* Moet je ook een slok? Het reinigt en versterkt.

Rinus: Nee, dank je. Ik zou niet willen, dat jij straks tekort komt.

Siep: Toen je nog geen burgemeester was en we samen een kaartje konden leggen wanneer we maar wilden, heb ik je wel anders gehoord.

Rinus: (*terneergeslagen*) Ja ja, dat waren nog eens tijden!

Marion: (*op via midden, opgewekt*) Goedemorgen, de heren! En, meneer de burgemeester, hoe voelen we ons vanmorgen?

Rinus: (*met duim naar beneden*) Zoals steeds. Niettemin, goedemorgen, Marion. Blij toe, dat ik tenminste een secretaresse heb met een goed humeur!

Marion: (*achter haar bureau plaatsnemend*) Maar eh, uw vrouw vloog net als een wervelwind aan me voorbij! Hebt u soms de trouwdag vergeten? Ik had hem nog zo duidelijk op de kalender aangetekend!

Rinus: Wij eh, wij hebben het er voorheen even over gehad.

Siep: O ja, en hoe! Dat heeft me weer eens gesterkt in m'n mening, dat men de huwelijks staat moet mijden als de pest!

Marion: Meneer de burgemeester, ik stel voor, dat u zich nu eerst gaat scheren, wassen en kleden. En daarna kunt u maar het beste een flinke ruiker gaan kopen.

Rinus: (*benauwd*) Aha. En eh, hoeveel is dat eh, dat "flinke" vertaalt in geld?

Marion: Toch minstens iets van zo' n dertig euro.

Rinus: Goeiegenade, zoveel? En eh, Siep zou dat toch net zo goed...

Siep: Hé zeg, is het mijn trouwdag of de jouwe?

Marion: Dat kunt u maar beter zelf doen. U weet toch, verleden jaar heeft Siep de bloemen uit een tuin gestolen en het geld opgezopen.

Siep: Niet opgezopen, maar geïnvesteerd in Het Anker.

Rinus: (*grijpt naar z'n buik*) O nee, de pillen beginnen te werken. Ik moet op de pot! (*af in rechts*)

Marion: (*roept hem na*) Het wassen en scheren niet vergeten, meneer de burgemeester! (*deur dicht*) Vandaag heeft hij weer een bijzonder slechte dag!

Siep: En wat dacht je ik? Oh, mijn hoofd! (*drinkt*) Ha, die medicijn doet goed!

Marion: (*rukt het raam open*) Hier hangt weer een luchtje, als in een volwassen dorpskroeg!

Siep: (*zet de fles terug achter de ordner, kijkt terloops door het raam naar buiten*) Ha, daar heb je die nieuwsgierige tante van hiertegenover alweer. Jans Bardon, het kletskanon! Die houdt de hele dag in de gaten wie hier in en uit gaan. En ze vraagt er gewoon om, iets op haar mouw gespeld te krijgen.

Marion: (*grinnikend*) En daar ben jij bijzonder goed in. Benieuwd, wat je haar nu weer gaat wijsmaken.

Siep: Ik wed met je, als ze binnenkomt zegt ze (*aapt haar na*) "Goedemorgen, juffrouw Marion, goedemorgen Siep. Zeg, nou heb ik toch toevallig door het etalageraam gezien, dat..."

Jans: (*op via midden, met schort voor*) Goedemorgen, juffrouw Marion, goedemorgen Siep. Zeg, nou heb ik toch toevallig door het etalageraam gezien, dat mevrouw Groenewoud helemaal uit haar doen naar buiten kwam. En niet, dat ik nieuwsgierig wil zijn, maar was soms iets?

Siep: En óf er iets was! Maar gezien het uitzonderlijke van de situatie, weet ik echt niet of ik je dit wel mag vertellen.

Jans: (*overredend*) Siep, je weet, dat het niet voor mij persoonlijk is. Owee zeg, je zou nog kunnen gaan denken, dat het voor m'n eigen plezier is. Maar het gaat om mijn klanten, dat weet je toch. Die blijven steeds vragen naar nieuws en als je dan niets weet, maakt dat zo'n belabberde indruk. En bovendien heb ik ook weer iets voor jullie meegebracht. (*haalt een heupflesje en een doosje uit haar schortzak, geeft ze*) Wat chocolaatjes voor juffrouw Marion en een borreltje voor Siep.

Siep: Gewone jonge klare? Luister, Jans, dat wat ik weet, is beduidend meer waard.

Jans: Ha, als het nieuws zó interessant is, (*haalt een ander heupflesje tevoorschijn*) heb ik daarvoor toevallig nog iets anders bij me. (*geeft het*)

Siep: Kijk, dat ziet al 'n stuk beter uit. Nou dan, moet je horen. Maar alleen op voorwaarde, dat je het niet verder zult vertellen.

Jans: Erewoord, Siep! Geen woord komt over m'n lippen. Ik zweer 't je!

Siep: (*samenzweerderig*) Jans, hou je vast, mevrouw Groenewoud is zwanger!

Jans: (*hand voor de mond*) Owee! Op haar leeftijd?! Als dat maar goed gaat!

Siep: En dat is nog niet alles, Jans. Ze krijgt namelijk een tweeling!

Jans: (*met opengesperde ogen*) Een tweeling? Owee! En van wie?

Marion: Maar Jans, van de burgemeester natuurlijk, van wie anders?

Jans: Van meneer de burgemeester? Gossie zeg, dan wordt hij vader!

Siep: Precies, Jans, dat heb je vlug geschoten.

Jans: Maar waarom was zijn vrouw voorheen dan zo kwaad?

Siep: Omdat de burgemeester geen tweeling wil!

Jans: O ja, dat kan ik begrijpen. Op zijn leeftijd nog kinderen krijgen, is ook geen kleinigheid.

Siep: Zie je wel. Maar luister, Jans, je moet nu weer terug naar de winkel. Het zou me niets verbazen als de mensen daar al niet in de rij staan.

Jans: Och ja, mijn winkel! Dat is waar ook!

Siep: Maar geen woord, tegen niemand, begrepen?

Jans: Geen enkel! (*hoofdschuddend richting midden*) Dat zijn toch ook toestanden! 'n Tweeling! (*af*) Owee, en dat op die leeftijd!

Siep: (*heeft een flesje opengemaakt, drinkt*) Ha, het loon van de leugen smaakt in elk geval opperbest!

Marion: Je bent niet goed snik! Mevrouw Groenewoud zwanger, bovendien nog van een tweeling! Nog geen half uur, dan weet iedereen het!

Siep: Wees blij, dat ik jou niet met een tweeling heb opgezadeld.

Marion: Als je durft! Dan laat ik me over jou ook iets te binnen schieten.

Siep: Als het iets drinkbaars oplevert, mag je over mij vertellen wat je wilt. (*kijkt door het raam*) Gloeiende, ook dat nog! Hare majesteit mevrouw Amanda en haar jaknikker zijn weer in aantocht. Nu wordt het ernst!

Marion: Hoezo? Heb je soms iets uitgespookt?

Siep: Ik? Hoe kom je erbij? Maar ik neem voor alle zekerheid nog maar een slok, voordat het circus begint. (*drinkt*)

Marion: Wat voor een circus? Volgens mij heb je geen zuiver geweten.

Siep: Laat je maar verrassen.

Amanda: (*op via midden, met Emilius*) De burgemeester, alstublieft! (*met opgetrokken neus*) Hemeltje, wat een bedompte stinklucht hier, nietwaar Emilius?

Emilius: Zeer juist, Amanda, een bedompte stinklucht.

Siep: (*snuift eens*) Klopt inderdaad. Maar zonet was dat nog niet.

Emilius: Waagt u het niet om...

Amanda: (*onderbreekt, bars*) Met hem praten we niet, Emilius!

Emilius: Helemaal juist, Amanda, met hem niet!

Marion: Kan ik u dan soms van dienst zijn?

Amanda: (*beslist*) Meneer de burgemeester alstublieft! Ik val niet graag in herhaling.

Siep: Weet je, Marion, (*aapt haar na*) met ons praten ze niet.

Marion: Helemaal juist, Siep, met ons niet. (*roept in deur rechts*) Meneer de burgemeester, zit u nog steeds op de doos? Er is klandizie! (*luistert even, dan tot Amanda*) Meneer de burgemeester

vraagt om nog een beetje geduld. Hij pleegt doorgaans nogal uitgebreid te toiletteren.

Amanda: Hoe ordinair, nietwaar Emilius?

Emilius: Volkomen juist, Amanda, ordinair.

Rinus: *(op uit rechts, in geopende ochtendjas, zodat z'n ondergoed te zien is, nog even z'n hoofd schuddend)* Was ik toch haast onder het sanitair relaxen in slaap gevallen... Ha, goedemorgen, mevrouw Uitterhoeve! *(wil haar hand grijpen, maar zij trekt terug)*

Marion: *(kucht eens)* Uw outfit, meneer de burgemeester, schijnt bij uw bezoekers niet helemaal in de smaak te vallen.

Rinus: *(trekt de jas meteen dicht)* Oh, pardon, u bent natuurlijk niet voor het uitzicht gekomen. Maar eh, dan neemt u plaats alstublieft. En, hoe maakt u het?

Emilius: *(neemt plaats)* Dank u, het gaat ons goed.

Amanda: *(trekt hem weer omhoog)* Het gaat ons niet goed en zitten willen we net zomin, nietwaar Emilius?

Emilius: Nee, willen we niet. Volkomen juist, Amanda.

Siep: Maar daarom gaat het ons des te beter, nietwaar Marion?

Marion: Volkomen juist, Siep.

Rinus: Rustig nu. We hebben hier een ernstig onderhoud.

Siep: Waarvoor je dan ook helemaal correct gekleed bent.

Rinus: Mevrouw Uitterhoeve, hebt u weer problemen met de kraaiende haan, of met de repetities van de blaaskapel, of met de kerkklokken? Kortom, wilt u weer een klacht indienen wegens geluidsoverlast?

Amanda: Veel erger, nietwaar Emilius?

Emilius: Volkomen juist, Amanda, veel erger!

Amanda: *(doelt op Siep)* Het gaat om deze persoon!

Siep: Deze persoon heet Siep en is gemeentebode, nietwaar Marion?

Marion: Volkomen juist, Siep.

Rinus: Stilte nu! *(kucht eens)* Mevrouw Uitterhoeve, wat heeft onze gemeentebode dan misdaan?

Amanda: Wij dienen een aanklacht tegen hem in, wegens het toebrengen van lichamelijk letsel. Deze man is een gevaar voor de samenleving!

Rinus: *(geschrokken)* Heeft hij u gemolesteerd?

Emilius: Niet ons, veel erger, nietwaar Amanda?

Amanda: Volkomen juist, Emilius. Niet ons, maar onze kleine onschuldige Nefertete, die niemand iets gedaan heeft, nietwaar Emilius... *(korte snik)* Een zakdoek, Emilius.

Emilius: *(haar die gevend)* Volkomen juist, Amanda. Onze kleine Nefertete... *(eveneens een korte snik)*

Rinus: Maar vertel me nu eerst eens: wie in godsnaam is Nefertete?
Uw dochter soms?

Siep: Dat is het schoothondje van mevrouw en meneer. Een kleine gepermanente rat, met haarstrikjes en krulspelden!

Amanda: *(op Siep doelend)* Dit personage wilde ons grondgebied betreden.

Siep: Ik wou de aanslag van de rioolbelasting in hun brievenbus deponeren en had toevallig geen helikopter bij me om het vanuit de lucht te doen.

Amanda: Ik beval hem onmiddellijk ons grondgebied te verlaten en Nefertete hielp mij daarbij. Ik zei tegen haar, grijp deze indringer en hij, hij...

Rinus: Wat heeft hij gedaan?

Amanda: Dat kan men niet met woorden beschrijven, nietwaar Emilius?

Emilius: Volkomen juist, Amanda. Deze onmens haalde met één been uit en trof Nefertete in haar aanminnig zitgedeelte, waardoor het arme lievelingetje in onze swimmingpool gekatapulteerd werd, nietwaar Amanda?

Amanda: Volkomen juist, Emilius. Het heeft maar een haartje gescheeld, of onze kleine onschuldige Nefertete was verdronken. En hoe ze eruitzag! Direct daarna moesten we met haar naar de kapper. En wie weet hoe lang het nu weer duurt voor ze haar sierlijke krulletjes van vroeger weer helemaal terugheeft, nietwaar Emilius?

Emilius: Zeer juist, Amanda, wie weet.

Rinus: *(ongelovig)* Och kom zeg. Zomaar in één enkele trap meteen regelrecht de swimmingpool in? Een hond? *(bewonderend tot Siep)* Zonder vooraf geoefend te hebben?

Amanda: Emilius, hij wil ons niet geloven. *(doelt op de grond)* Vooruit, naar beneden. We zullen het hem laten zien, nietwaar Emilius?

Emilius: *(als een hondje op handen en voeten)* Zoals je wilt, Amanda.

Amanda: En nu blaffen! Blaf naar die onverlaat, zoals onze kleine dappere Nefertete ook heeft gedaan.

Emilius: Zoals je wilt, Amanda. *(richting Siep)* Waf, waf waf! Waf, waf waf!

Amanda: *(doelt op Siep)* Toen haalde die daar uit... *(met 'n snik)* O nee, ik kan het gewoonweg niet!

Siep: *(gaat achter Emilius staan)* Kijk, zo heb ik het gedaan. *(haalt uit en geeft Emilius een trap van jewelste)*

Emilius: *(jankend als een hond)* Aiaiaiaiaiai!

Marion: Moet ik nu eerst de dierenarts of de kapper bellen?

Rinus: *(tot Siep en Marion)* Zeg, zijn jullie soms hondsdol geworden?
(Emilius overeind helpend) Excuus, meneer Uitterhoeve, duizendmaal excuus!

Amanda: Wat teveel is, is teveel, nietwaar Emilius? Onze arme Nefertete. Maar het ergste komt nog, meneer de burgemeester! Aansluitend heeft dit individu ook nog in onze pool geürineerd, nietwaar Emilius?

Emilius: *(nog lijdend)* Vol..volkomen juist, Amanda.

Rinus: *(ontzet)* Wat heeft hij gedaan?

Marion: In het zwembad gepiest, nietwaar Siep?

Siep: Volkomen juist, Marion. *(tot Rinus)* Moet ik dat soms ook nog voordoen?

Rinus: Ben jij nog normaal, man? Je hebt in hun zwembad gepie... eh...

Marion: *(achter haar hand)* Gewaterd.

Rinus: *(tot Siep)* ...gewaterd?

Siep: Hoezo? Dat doe ik toch altijd, als ik bij hen voorbij kom. Alleen, deze keer hebben ze het toevallig gezien.

Amanda: *(kwaad en energiek)* Meneer de burgemeester, u bent gewaarschuwd. Of u ontslaat dit lomp creatuur met onmiddellijke ingang, of we zullen ter bestemder plaatse klachten tegen uw functioneren als burgemeester indienen. Het is maar, dat we elkaar begrijpen. *(inmiddels zijn de kerkklokken gaan luiden)* En zorgt u er eindelijk ook eens voor, dat er een einde komt aan dat voortdurend en oorverdovend gebeier! *(op dat moment is ook het gekraai van een haan hoorbaar)*

Emilius: En het gekraai van die haan zijn we ook zat, nietwaar Amanda?

Amanda: Goed, dat je het zegt, Emilius. Ook aan dat vreselijk gesnerp van die haan moet een einde komen. Dat gaat je door merg en been! En als we nog eens in onze nachtrust gestoord worden door de repetities van de blaaskapel, schakelen wij onmiddellijk de instantie in, aan wie u uitleg en verantwoording schuldig bent. Hoe vaak moet ik u dat nou nog zeggen? Onderneemt u eindelijk eens iets, anders zult u ons nog leren kennen, nietwaar Emilius?

Emilius: Volkomen juist, Amanda. Hij zal ons leren kennen.

Amanda: Een inleidend gesprek met de raad van toezicht is er al geweest, en ik kan u verzekeren, dat de leden ervan uw gebrek aan doortastend optreden eveneens afkeuren. U bent nu in elk geval gewaarschuwd! Kom, Emilius, we gaan!

Emilius: Volkomen juist, Amanda. Wij waarschuwen hem en gaan!
(*beiden af via midden*)

Rinus: (*slaat met vuist op het bureau*) De raad van toezicht! Dat heeft er nog net aan gemankeerd! En in plaats van me te helpen, werken jullie me nog dieper in de nesten.

Siep: Sinds die hier drie jaren geleden zijn neergestreken, hebben ze ons alleen maar last bezorgd. Die twee in hun eentje zijn erger dan de zeven plagen van Egypte bij elkaar!

Rinus: (*wanhopig*) En wat moet ik nu doen? Vanaf het moment, dat ik die schavuit van een koster gevraagd heb niet meer zo vaak en zo lang te luiden, laat hij de klokken nog fanatieker dan voorheen tekeer gaan!

Marion: En gelijk heeft hij. Zo hoort het nu eenmaal op het platteland.

Rinus: (*wil af via midden*) Ik moet iets ondernemen, en nu meteen. Dat kan geen uitstel meer velen!

Marion: Maar toch zeker niet zo, meneer de burgemeester. Zou u niet eerst iets passenders willen aantrekken?

Rinus: Ach zo. Ja, dat is waar ook. (*af in rechts*) Zeg dat dan ook meteen!

Marion: Jeetje, die is vandaag weer helemáál de kluts kwijt. Maar zeg eens, Siep, heb je het echt in hun zwembad gedaan?

Siep: Jazeker! Dat is altijd het mooiste bij het bezorgen van de gemeentelijke aanslagen. Vooral die van de rioolbelasting.

Jans: (*op via midden*) Owee zeg, nu ben ik toch nog even moeten terugkomen, want ik zag toevallig, dat de Uitterhoeve's er waren. En nu wou ik even vragen - natuurlijk niet vanwege mezelf, maar omwille van de klanten - of die nog steeds...

Siep: Jans, ik weet iets veel interessanter voor je. Maar eh, heb je ook het een of ander meegebracht?

Jans: (*haalt doosje chocolade en drank tevoorschijn*) Natuurlijk, wat dacht je. (*het hen gevend*) Deze keer het neusje van de zalm zelfs.

Siep: Kijk, zoiets praat altijd een stuk makkelijker. En nu luister, Jans ik mag er toch vanuit gaan, dat je dat van die tweeling niet naar buiten hebt gebracht?

Jans: Wat dacht je, geen woord, aan niemand!

Siep: Maar goed ook, want weet je, dat was namelijk geen tweeling. Mevrouw Groenewoud heeft alleen maar twee galstenen.

Jans: (*onthutst*) Je méént het! Hoe is zoiets nou mogelijk?

Siep: Tja, dat kan ik je ook niet zo precies vertellen. Ik weet wel hoe tweelingen gemaakt worden, maar van galstenen heb ik minder verstand.

Jans: Ik bedoelde eigenlijk te vragen, hoe men zich zo heeft kunnen vergissen?

Siep: De artsen hebben zich op een dwaalspoor laten brengen door de scanner. Maar alsjeblieft, vertel het aan niemand!

Jans: Owee, galstenen, dat is niet mis! Dan was een tweeling misschien toch nog verkieslijker geweest. *(heeft de telefoon gegrepen, kiest al 'n nummer, ondertussen)* Juffrouw Marion, mag ik even bellen? *(zonder antwoord af te wachten)* Dank u... Louise, met mij. Zeg, dat van die tweeling klopt niet. Het zijn namelijk galstenen... Ja zeg, dat is toch zeker niet "mijn" schuld! Maar wees zo goed en geef het ook even door aan Maria, Agnes, Hedwig, Marta en al de anderen. *(hangt op)* Galstenen, owee! Dat is niet iets om mee te spotten. Maar nu moet ik weer vlug terug naar de winkel. *(af via midden)* Owee, owee!

Marion: *(opgelucht)* Zo, nu is het gelukkig geen tweeling meer.

Rinus: *(half gekleed op uit rechts)* Marion, wat staat eigenlijk op het programma voor vandaag?

Marion: Op de eerste plaats helemaal en correct aankleden. Op de tweede plaats de bloemen voor uw vrouw.

Rinus: Stomme bloemen! Oh, ik moet alweer op de pot! *(opgewonden)* Marion, waar zijn mijn pillen tegen diarree?

Marion: *(pakt ze uit zijn bureau)* Hier. En neemt u de rode tegen opwinding ook maar meteen mee.

Rinus: *(heeft ze aangenomen, wil af via rechts, maar struikelt bij de tafel van Siep half over een doos met geadresseerde enveloppen)* Verdomme Siep, wat zijn dat voor brieven? *(bekijkt een envelop)* Dat zijn die van de rioolbelasting! Die hadden al lang op hun plaats moeten zijn!

Siep: *(gemoedelijk)* Dat is ook dik voor mekaar. Maar dit zijn alleen de aanslagen van hen, die, wegens het in gebreke blijven van betaling, telkens een herinnering krijgen. Die rekeningen leg ik altijd aan de kant en bezorg ze dan later samen met de aanmaningen.

Rinus: Wat vertel je me nou? Man, als ze geen rekening krijgen, kunnen ze vanzelf niet betalen!

Siep: Zie je wel, dan hoeven ze ook geen slecht geweten te hebben als ze de aanmaning krijgen.

Rinus: *(kwaad)* Jij zorgt ervoor, dat die brieven vandaag nog op hun plaats komen! Je denkt toch zeker niet... *(grijpt naar z'n buik)* Oh, mijn diarree! *(af in rechts)*

Marion: Van jouw logica zou ik ook diarree krijgen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto